

em và toàn thế giới, để gặp được hạnh phúc thực sự của chúng ta nơi tình yêu ấy.

Anh chị em thân mến, thời gian “chay tịnh” 40 ngày mà Con Thiên Chúa đã trải qua ở hoang địa thiên nhiên nhằm làm cho nơi ấy lại trở thành khu vườn hiệp thông với Thiên Chúa như trước khi có tội nguyên tổ (x. Mc 1,12-13; Is 51,3). Mong sao Mùa Chay năm nay của chúng ta sẽ là một hành trình trên cùng con đường ấy, mang lại niềm hy vọng của Chúa Kitô cho mọi thụ tạo, để thụ tạo “thoát khỏi sự lệ thuộc vào cảnh hư nát, được cùng với con cái Thiên Chúa chung hưởng tự do và vinh quang” (Rm 8,21). Chúng ta đừng để cho mùa ân sủng này qua đi cách vô ích! Chúng ta hãy xin Chúa giúp chúng ta cất bước trên con đường hoán cải thực sự. Chúng ta hãy từ bỏ thói ích kỷ và chỉ biết đến mình, để hướng về sự Phục sinh của Chúa Giêsu. Chúng ta hãy gần gũi với những người anh chị em của chúng ta đang túng thiếu, chia sẻ với họ của cải tinh thần và vật chất. Như thế, khi đón nhận cuộc vinh thắng của Chúa Kitô đối với tội lỗi và sự chết vào trong đời sống của chúng ta một cách cụ thể, chúng ta cũng sẽ chiếu tỏa quyền năng có sức biến đổi của chiến thắng ấy cho mọi loài thụ tạo.

Vatican, ngày 4 tháng Mười 2018

Lễ thánh Phanxicô Assisi

+Phanxicô, Giáo hoàng

Thái độ trông ngóng này, niềm trông đợi này của toàn thể thụ tạo, sẽ được viên mãn khi con cái Thiên Chúa được vinh hiển, nghĩa là khi các Kitô hữu và mọi người quyết tâm đi vào “con đường chuyển dạ” của lòng hoán cải. Mọi thụ tạo đều được kêu gọi, cùng với chúng ta, “thoát khỏi sự lệ thuộc vào cảnh hư nát để được cùng với con cái Thiên Chúa chung hưởng tự do và vinh quang” (Rm 8,21). Mùa Chay là một dấu chỉ bí tích của cuộc hoán cải này. Mùa Chay mời gọi các Kitô hữu thể hiện màu nhiệm Vượt qua cách sâu xa và cụ thể hơn trong đời sống cá nhân, gia đình và xã hội của mình, trước hết bằng việc ăn chay, cầu nguyện và làm việc bác ái.

Chay tịnh nghĩa là học cách thay đổi thái độ của chúng ta đối với người khác và với mọi thụ tạo: từ cơn cám dỗ muốn “ngẫu nhiên” mọi thứ để thỏa mãn lòng tham đến chỗ sẵn sàng hy sinh vì tình yêu, vốn có thể lấp đầy con tim trống rỗng của chúng ta. Cầu nguyện dạy chúng ta từ bỏ tôn thờ ngẫu tượng và thói tự mãn, đồng thời nhìn nhận rằng chúng ta cần đến Chúa và lòng thương xót của Ngài. Làm việc bác ái giúp chúng ta thoát khỏi sự điên rồ của việc tích trữ mọi thứ cho bản thân mình với ảo tưởng có thể bảo đảm một tương lai vốn chẳng thuộc về chúng ta. Và như thế, để tái khám phá niềm vui của kế hoạch Thiên Chúa đã dành cho thụ tạo và cho mỗi người chúng ta, chính là yêu mến Chúa, yêu thương anh chị

mình là chủ nhân tuyệt đối của nó và sử dụng nó, không phải theo mục đích mà Đấng Tạo Hóa đã muốn mà theo lợi ích của riêng mình, gây thiệt hại cho các thụ tạo khác.

Một khi luật của Thiên Chúa, luật yêu thương, bị loại bỏ, thì luật mạnh được yếu thua sẽ thắng thế. Tội lỗi tiềm ẩn trong lòng con người (x. Mc 7,20-23) mang hình dạng của thói tham lam và tìm kiếm an nhàn cách vô độ, thiếu quan tâm đến thiện ích của người khác và thậm chí của chính mình. Nó dẫn đến việc bóc lột thiên nhiên, cả con người lẫn môi trường, do sự thèm muốn vô độ vốn coi mọi ham muốn như một quyền và chẳng sớm thì muộn sẽ hủy diệt tất cả những gì nằm trong tầm tay của nó.

3. Sức mạnh chữa lành của lòng thống hối và ơn tha thứ

Thụ tạo rất cần đến sự vinh hiển của con cái Thiên Chúa, là những người đã trở nên “thụ tạo mới”. Vì “ai ở trong Đức Kitô thì đều là thụ tạo mới. Cái cũ đã qua, và cái mới đã có đây rồi” (2 Cr 5,17). Thật vậy, khi được vinh hiển, chính thụ tạo có thể mừng lễ Vượt qua, mở ra cho một trời mới đất mới (x. Kh 21,1). Con đường đến với lễ Phục sinh đòi hỏi chúng ta canh tân bộ mặt và con tim Kitô hữu của mình nhờ việc ăn năn, hoán cải và tha thứ, để sống trọn vẹn ân sủng dồi dào của mầu nhiệm Vượt qua.

SỨ ĐI ẬP MÙA CHAY 2019 CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

“Muôn loài thụ tạo những trông ngóng nhìn thấy con cái Thiên Chúa được vinh hiển” (Rm 8,19)

Anh chị em thân mến,

Mỗi năm, qua Mẹ Giáo hội, Thiên Chúa lại “ban cho chúng ta mùa hân hoan này để chúng ta dọn mình mừng mầu nhiệm Vượt Qua với tâm trí đã được đổi mới... khi chúng ta nhớ lại những biến cố lớn lao đã đem lại cho chúng ta đời sống mới trong Chúa Kitô” (Kinh Tiền tụng Mùa Chay I). Vì thế chúng ta bước đi trên hành trình từ Phục Sinh năm này đến Phục Sinh năm khác hướng đến ơn cứu độ viên mãn mà chúng ta đã lãnh nhận nhờ mầu nhiệm vượt qua của Chúa Kitô – “vì nhờ cậy trông mà chúng ta đã được cứu độ” (Rm 8,24). Mầu nhiệm cứu độ này, đã hoạt động nơi chúng ta trong cuộc sống trần gian, là một tiến trình năng động bao trùm lịch sử cũng như toàn thể thụ tạo. Như Thánh Phaolô nói, “muôn loài thụ tạo những trông ngóng nhìn thấy con cái Thiên Chúa được vinh hiển” (Rm 8,19). Trong viễn cảnh này, tôi muốn đưa ra một vài suy tư để đồng hành với anh chị em trên hành trình hoán cải Mùa Chay sắp tới.

1. Thụ tạo được cứu độ

Cử hành Tam nhật Vượt qua về cuộc thương khó, tử nạn và phục sinh của Chúa Kitô, đỉnh cao của năm phụng vụ, kêu gọi chúng ta hằng năm thực hiện một hành trình dọn mình, bởi biết rằng đồng hình đồng dạng với Chúa Kitô (x. Rm 8,29) là một món quà vô giá của lòng Chúa thương xót.

Khi chúng ta sống như con cái của Thiên Chúa, như những người được cứu chuộc, được Chúa Thánh Thần hướng dẫn (x. Rm 8,14) và biết nhìn nhận và vâng nghe luật Chúa, khởi đi từ luật được ghi khắc trong tâm hồn và trong tự nhiên, chúng ta cũng đem lại lợi ích cho công trình sáng tạo bằng cách cộng tác vào công cuộc cứu độ các thụ tạo. Đó là lý do tại sao Thánh Phaolô nói rằng các thụ tạo trông ngóng nhìn thấy con cái Thiên Chúa được vinh hiển; nói cách khác, tất cả những ai được hưởng ân sủng màu nhiệm Vượt qua của Chúa Giêsu có thể cảm nghiệm được ân sủng ấy sẽ thành toàn trong việc cứu độ chính thân xác con người. Khi tình yêu của Chúa Kitô biến đổi cuộc sống của các thánh trong tinh thần, thể xác và linh hồn, các ngài ca tụng Chúa. Qua cầu nguyện, chiêm niệm và nghệ thuật, các ngài cũng đưa các thụ tạo khác vào lời ca tụng ấy, như chúng ta thấy Thánh Phanxicô Assisi đã diễn tả một cách tuyệt vời trong “Bài ca Vạn vật” (x. Laudato Si’, 87). Tuy nhiên, trong thế giới này, sự hài hòa mà ơn cứu độ tạo nên luôn bị đe dọa bởi sức mạnh tiêu cực của tội lỗi và sự chết.

2. Sức mạnh hủy diệt của tội lỗi

Thật vậy, khi chúng ta không sống như con cái Thiên Chúa, chúng ta thường cư xử theo cách triệt hạ người thân cận và các thụ tạo khác – kể cả chúng ta – vì chúng ta bắt đầu nghĩ, với ý thức ít nhiều, rằng chúng ta có quyền sử dụng chúng theo ý mình. Khi ấy, tính vô độ chiếm ưu thế: chúng ta bắt đầu sống một cuộc sống vượt quá những giới hạn mà chính thân phận và bản tính con người của chúng ta đặt ra. Chúng ta chiều theo những ham muốn bất kham mà Sách Khôn ngoan coi là điển hình của kẻ vô đạo, tức là những người hành động mà chẳng nghĩ gì đến Chúa hoặc hy vọng cho tương lai (x. 2,1-11). Nếu chúng ta không chuyên tâm hướng về lễ Phục sinh, về chân trời Phục sinh, thì náo trạo diễn tả trong những khẩu hiệu này sẽ thống lĩnh: “Tôi muốn có mọi thứ và tôi muốn có ngay bây giờ!”, “Quá nhiều thì cũng chẳng bao giờ đủ”.

Gốc rễ của mọi sự dữ, như chúng ta biết, là tội lỗi, mà từ khi xuất hiện lần đầu, nó đã phá vỡ sự hiệp thông của chúng ta với Thiên Chúa, với những người khác và với chính thiên nhiên, mà chúng ta liên kết với nó theo một cách cụ thể qua thân xác của chúng ta. Sự rạn nứt mỗi hiệp thông với Thiên Chúa cũng huỷ hoại môi tương quan hài hòa của chúng ta với môi trường mà chúng ta được kêu gọi để sống, đến nỗi khu vườn đã trở nên nơi hoang địa (x. St 3,17-18). Tội lỗi đưa con người đến chỗ coi mình là chúa tể của tạo thành, coi